

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvcvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

1. Vtrum conueniens fuerit Christum tran[s]figurari.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](#)

QVAEST. XLV.

tractabilem & accessibilem ignem, & turbinem & caliginem & procellam.

Circa passionem tamen diuisum est uelum, ad ostendendum reserationem misteriorum legis. Aperiuntur sunt monumenta, ad ostendendum quod per eum mortem, mortuis via daretur. Terra mota est & petra scissa sunt, ad ostendendum quod lapidea hominum corda per eius passionem emolliretur, & quod totus mundus uirtute passionis eius erat in melius commutandus.

A D Q U A R T U M Dicendum, quod multiplicatio pa-

D. 62.

Tr. 14. à Ie. non procul a prim. 10. 9.

num est facta per modum creationis, sed per additionem extraneae materiae in panes conuersae, unde Augustinus super Ioann. dicit: * unde multiplicat de paucis granis segetes, inde in manibus suis multiplicauit quinque panes.

Manifestum est autem, quod per conuersationem granam multiplicantur in legeres.

Q V A E S T O N X L V.

De transfiguratione Christi, in quatuor articulos divisum.

DEINDE considerandum est de transfiguratione Christi.

ET CIRCA hoc queruntur quatuor.

Primo, Vtrum conueniens fuerit Christum transfigurari.

Secondo, Vtrum claritas transfigurationis fuerit claritas gloriofa.

Tertio, De testibus transfigurationis.

Quarto, De testimonio paternae uocis.

Super ques. quadrum et art. lum primum.

TItulus ex Euangelio, clarus est.

AD PRIMUM sic proceditur, Videtur, quod non fuerit conueniens Christum transfigurari. Probatum primo. Oportet finem aliquiliter praecognoscere ad directe procedendum in via praeferenti difficultate, & aspera & laboriosa, ad finem locundum, sed via discipulorum Christi per passionem est, & finis gloria est filialis gloria Christi, ad quam peruenit per passionem Christus, ergo conueniens.

Non est morte per ventus.

Apparuit enim Christus in gloriam, & transfiguratus.

AD SECUNDUM dicendum, quod inter praedictas quatuor dotes, sola claritas est qualitas ipsius personae in seipso, alijs vero tres dotes non percipiuntur nisi in aliquo actu, vel motu seu passione. Ostendit igitur Christus in seipso aliqua illarum trium dotum indicia, pura agilitas, cum supra undas maris ambulauit, subtilitas, quando de clauso uestro Virginis exiuit, impossibilitatis, quando de manibus Iudeorum vel precipitare vel lapidare eum uolentium, illas eus evasit. Nec tamen propter illa transfiguratus dicitur, sed propter solam claritatem, quae pertinet ad aspectum personae ipsius.

ARTIC. I. ET II.

tet autem ad hoc quod aliquis directe procedat in via, quod finem aliquiliter praecognoscet, sicut sagittator non recte jacet sagittam, nisi prius signum prospexerit in quod iacentum est: unde & Thomas dixit Ioh. 14. Domine, nescimus quo uadis, & quomodo possumus viam scribere? Et hoc praecepit necessarium est, quando via est difficultis & alpina, & iter laboriosum, finis uero iocundus. Christus autem per suam passionem ad hoc peruenit, ut gloriam obtineret non solum anima, quam habuita principio sue conceptionis, sed etiam corporis, secundum illud Luc. ult. Hoc oportuit Christum pati, & ita intrare in gloriam suam: ad quam etiam perducit eos, qui uestigia sua passionis sequuntur, secundum illud Act. 14. Per multis tribulationes oportet nos intrare in regnum celorum. Et ideo conuenies fuit, ut discipulis suis gloriam suam claritatis ostenderet, quod est ipsum transfigurari, cui suos configurabit, secundum illud Philip. 3. Reformabit corpus humilitatis nostrae, configuratum corpori claritatis sue: unde Beda * dicit super Matth. Pia prouisione factum est, ut contemplatione semper manentis gaudiij ad breue tempus delibata, fortius aduersa tolerarentur.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod sicut Hieronymus * dicit super Matth. nemo potest Christum per hoc quod transfiguratus dicitur, pristinam formam, & faciem perdidisse, uel amississe corporis ueritatem, & assumptissime corpus spirituale uel acrum: sed quomodo transformatus sit, Euangelista demonstrat dices. Replenduit facies eius sicut sol: uestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix: ubi splendor faciei ostenditur, & candor describitur uestimentum, non substantia tollitur, sed gloria commutatur.

AAD SECUNDUM dicendum, quod figura circa extremitatem corporis consideratur: est enim figura quem termino vel terminis comprehenditur. Et ideo omnianilla, quae circa extremitatem corporis consideratur, ad figuram quodammodo pertinet uidentur: sicut autem color, ita & claritas corporis non transparentis, in eius superficie attenditur. Et ideo assumptionis claritatis, transfiguratio dicitur.

AAD TERTIUM dicendum, quod inter praedictas quatuor dotes, sola claritas est qualitas ipsius personae in seipso, alijs vero tres dotes non percipiuntur nisi in aliquo actu, vel motu seu passione. Ostendit igitur Christus in seipso aliqua illarum trium dotum indicia, pura agilitas, cum supra undas maris ambulauit, subtilitas, quando de clauso uestro Virginis exiuit, impossibilitatis, quando de manibus Iudeorum vel precipitare vel lapidare eum uolentium, illas eus evasit. Nec tamen propter illa transfiguratus dicitur, sed propter solam claritatem, quae pertinet ad aspectum personae ipsius.

ARTICULVS II.

Vtrum claritas Christi in transfiguratione fuerit claritas gloriofa.

AD SECUNDUM dicendum, quod illa claritas, quae apparuit in Christo, fuerit claritas, que ponitur una ex qua tria doctibus corporis gloriofi: hoc est, n. quarerer an fuerit claritas gloriofa. Et que ritur hoc ad differenciam claritatis, que alias apparere potest,

Super questionis quae sequuntur articulum secundum.

TItulusquit, an illa claritas, quae apparuit in Christo, fuerit claritas, que ponitur una ex qua tria doctibus corporis gloriofi: hoc est, n. quarerer an fuerit claritas gloriofa. Et que ritur hoc ad differenciam claritatis, que alias apparere potest,